

kirjotuksia. Toim. on esityksissään o-
sannut asettua joukkojen kannalle ja
ansaitsee siis Toveritar S. S. Järjes-
tön edustajakokouksen yksimielisen
tunnustuksen.

Clevelandin S. S. Osasto,

Hyväksytty C. S. S. O:n kokouk-
sessa marraskuun 22 p. 1921.

V. Pyötsiä, Järjestäjä.
Edla Wepsälä, kirjuri.

Lunastusoppi

Yhteiskunnallisten muutosten ke-
ralla on myös henkinen vallankumous
valtavassa käynnissä. Varsinkin työ-
läisjoukkojen maailmankatsomus muo-
vautuu nyt kokonaan uusille perus-
teille. Profetaarit arvioivat uudel-
leen sekä yhteiskunnallisia että hen-
kisiä arvoja.

Tässä arvioimisessaan joutuu köy-
hällätö alati ristiriitaan kirkon edusta-
man maailmankatsomuksen kanssa ja
sen vuoksi on sen rakkaistava suhte-
ensa el ainoastaan kirkon ulkonai-
seen laitokseen kapitalistisen järjes-
telmän erikoisena osana, vaan myös
sen teorioihin, opinkappaleihin, jotka
perintätavan voimasta edelleen vielä
haillitavat erinäisten kansaryhmien
vieläpä osaksi työläistenkin tajuntaa.
Tämä edellyttää kuitenkin valaistusta
ja selvitystä näihin kysymyksiin ny-
kyajan kannalta. Ja sen vuoksi ei
sainkaan liene tarpeetonta, että sil-
loin tällöin polttavien yhteiskunnal-
listen asiain ohella keskustelemme
myös niistä elämäntarkoituksista, joita
meille kirkon taholta alati tyryk-
tään.

Sillä niinkuin yhteiskuntaa vaadi-
taan puhdistettavaksi siitä vääryyden-
tillasta, niinkuin väkevemmän oikeus sen
on johtanut, niin myös yksillöt haiva-
vat vapauttaa tajuntansa sisällöllisistä
valheen verkoista, voidakseen nähdä
toimintaa koko sielullaan. Kun tajun-
tamme sisältö on rajoitettu, niin me
etsimme selvyttä ja yksinkertaisuutta
maailman- ja elämäntarkoituksessa
meidän, kytäksemme syvästi ja
laajasti käsittelemään kokonaisuutta.
Uusi valaistus ja nuoret aatteet vier-
tävät siis taustalle tai kokonaan hä-
vittävät ne mietteet, teoriat ja opin-
kappaleet, jotka ovat epätodellisia,
ristiriitaisia tai muuten vahingollisia
vanhan maailman henkisiin elämyksiin.

Keskelsimpänä päätösina kirkon dog-
mien eli opinkappaleitten joukossa on
lunastusoppi, jota meille lankeak-
seen autuuden nimessä on pienestä
lapsista alkaen opetettu ja selitetty.
Tämä oppi niinkuin tiedämme, sisältää
sen, että ihmiskunta on joltainkin
tullut jumalan lankeakkeisen vihan ja
kirouksen alaiseksi, josta se on sitte
tullut pelastetuksi jumalanpojan viat-
tomalla verellä, mikä vuodatettiin
Golgothan ristillä. Ja perusteeksi
tällaiselle elämäntarkoitukselle vedo-
taan vanhan testamentin syntinlan-
keemustarun ja uhrioppiin. Siinä siis
sen dogmien perusjuuret. Ymmär-
täksemme sitä oikeassa valossaan,
on sitä siis katsottava sen oimien ai-
kuaikojen kannalta.

Jätämme huomioonottamatta ne pe-
rusteet, jotka tällä dogmilla on syn-
tiinlankeemuskertomuksessa, sillä
kaikkien tälle pohjalle muodostetta-
jen opinkappaleitten perustus on ko-
mottu silloin, kun mainittu kertomus
on kadottanut historiallisen arvonsa
ja todistettu siksi mitä se on, nimitt-
tään taruksi. Katselemme siis kysy-
mystä ensinnä uhriopin kannalta,
jonka avuksi lienee tarpeen muudan
sana vanhoista tavoista.

Itse uhrikäsite lienee yhtä vanha
kuin ihmiskunnan historia. Lieneepä

uhritapa syntynyt jo alkajiemmin
kuin persoonallisia jumalia ruvettiin
kuvittelemaan. Sillä alkuaan on uh-
rattu vainajien hengille. Niin pian
kun luonnontilassa olevan ihmisen ta-
junnassa heräsi se usko, että ihminen
näkyttömänä henkenä elää vielä
kuoleman jälkeen, niin ruvettiin näitä
henkiä hyvittämään ja lepyttämään
ja niin sai uhripalvelus alkunsa.

Ihmisenki, niin yleensä luultin,
elää edelleen samanlaista elämää kuin
ruvissakin ollessaan, vaikkakin tuon-
nelassa varjojen mailla. Hänellä on
yhä entiset ominaisuutensa ja yhtä-
laiset tarpeensa, tarvitsee asuntoa, ruo-
kkaa, työkaloja, vaatteita, ruokaa ja
juomaa. Hän voi vihata ja rakastaa,
murehtia ja iloita, ja täysin ihmisell-
sin tuntein seurata jällelläneitten
elämää maan päällä. Enimmäkseen
lienee vainajain elämää käsitetty pi-
meäksi ja synkäksi, jonka vuoksi heit-
ti luultin kateelliseksi ja vihamiel-
iseksi maan päällä eläviä ihmisiä koht-
taan. Ja kun he tehokkaasti voivat
joko auttaa tai vahingoittaa ihmisiä
heidän toimissaan, niin näytti tarpeel-
liseksi pitää heitä uhrilahjojen kautta
suosiollisena.

Tästä johtui, että vainajain mukana
pantiin haudattua hänen aseitaan ja
muuta tarpeitaan sekä ruokaa eväiksi
tuonelan matkalle, ettei hän sieltä vi-
haisena palajaisi vahingoittamaan e-
lossa olevien jokapäiväisiä toimia. Jos
vainaja oli mahtavampi henkilö, joht-
taja tai helmopäällikkö, uhrattiin hau-
dattua myös hänen ratsujaan ja
orjiaan, jotta ne tuonelassakin olis-
vat hänen palveluksessaan.

Jällestäpäin jatkettiin tätä vaina-
jain palvelamista, vieden erinäisiä
alkoina uhreja hänen haudalleen, var-
sinkin jos oli pelättävissä vainajain
vihamielinen kosto tämän laiminly-
misestä. Jos vainaja oli eläissään voi-
makas ja pelätty, jatkuivat uhrit vielä
seuraavienkin sukupolvien aikana,
jolloin palveltavan hengen ihmisi-
nen alkuperä unohtui ja se muutui
kaban tajunnassa jumalalliseksi o-
lennoksi. Täten vainajien palvelus
johti persoonallisten jumalain palve-
lukseseen.

Vainajain hautakummuista muodos-
tui vähitellen pyhiä uhripaikkoja, joille
toiset sukupolvet sittemmin ra-
keusivat suojuksia, niinkuin uhrin, jumal-
ten ruoka, asetettiin. Näistä alkuperä-
isistä hautamoista syntyivät temp-
peit eli kirkot, joihin uhritoimitus
edelleen oli pääasiana. Uhrimajan
vartioloista tuli pappeja ja temppeil-
palvelijoita, jotka avustivat uhrin
toimittamisessa, niin että se tapahtui
noudattamalla vanhoja pyhiä menoja.
NÄHÄ ruvettiin pitämään välittäjinä
jumalan ja ihmisten välillä, koska
heillä oli varminnin tiedossa uskon-
nolliset perintätavat, joita oli seurata-
tava, jos aikoi jumalia lähestyä. Tä-
män kautta kohosi muinaisajan pa-
piste toisissa maissa hyvin mahtavaksi
säilytuokaksi.

Parhaiten ja kauimmin säilyi sel-
laisten vainajain palvelus, jotka eläis-
sään olivat mahtavia ja voimakkaita
päälliköitä ja luonteeltaan julmia, sil-
lä olihan sellaisten lepyttäminen eri-
koisen tarpeellista. Kun nämä sitte
jälkeläisille muuttuivat persoonallisi-
si jumaliksi, niin siitä johtui, että
muinaisajan kansat käsittivät juma-
lansa ankariksi kostajiksi, jotka va-
rattivat julmia uhreja pysyäkseen sovinn-
ossa ihmisluvon kanssa. Ne kuvit-
teltiin ihmisjärjensä kaltaisiksi, jot-
ka vihastuessaan tuhosivat elämää ja
janosivat verta. Sen vuoksi tapahtui
sovitus jumalan kanssa vain veren

Liikkeenhoitajan Nurkka

TOVERITTAREN LUKIJOILLE KAIKKIALLA MUTTA ERITOTEN IDÄSSÄ

Kerran tuli meille koko S. S. J. jäsenille Toverittaren tilaaja-
määrän kohottaminen kymmeneen tuhanteen tärkeäksi velvol-
lisuudeksemme. Ikäänkuin "velhojen" voimalla kaikkialla päi-
llettiin tuohon tunnustauseksi tullese en päämäärään ja se
saavutettiin. Mentiinpä sivukin tuon ennakkolta asetun luvun:
10,000. Toverittaren nurkasta on sen jokainen lukija voinut
seurata Toverittaren painosmäärää.

Toista vuotta on jakseltu pysytellä tuossa yli kymmenen tu-
hannen lukijan säilyttämisessä. Nytkin vielä viimeisessä nu-
merossaan kantaa Toveritar nurkkanumeronaan 10,024. Tästä
kaikesta meidän on kiittäminen *asiamiehimme ja suoranaisesti
Toverittaren lukijoita*, sillä on hyvin suuri sellainen lukijain
joukko, jotka ovat itse lähettäneet tilausuudistuksen konttoriin.

Toverittaren levityskuukaudet olisivat olleet *jo loka- ja mar-
raskuulla*. Sellaiset ovat *lehtiliikkeidemme väliset sopimukset
että Toverittaren levittämiseksi omistetaan loka- ja marraskuu*.
Me emme ole puolestamme unohtaneet tuota liikkeitten välistä
sopimusta ja olemme niin ollen aikanaan huomauttaneet idäs-
sä ilmestyvälle toverilehdelle "Eteenpäille", mutta kuitenkin
kaikista huolimatta tuloksena on ollut sopimuksien hylkäämi-
nen.

MILLÄ TAVALLA VOIDAAN EPÄKOHTA KORJATA?

Tämä epäkohta voidaan korjata siten, että jokainen Toveri-
taren lukija *itse toimii omana asiamiehenään*. Lähettää uu-
distuksen tilauksesta suoraan lehtemme konttoriin ja että
tämä tapahtuu ennen entisen tilausajan loppumista.

Toveritar on saanut asiallisella ja arvokkaalla esiintymisel-
lään suuren kannatuksen ja on voittanut yleensä lukijainsa
myölatuunon ja olisi niinollen kerrassaan *rikos*, elleimme huo-
lehtisi asioista niin, että jokaisella lukijalla on tilaisuus uudis-
taa tilauksensa.

Toverittaren vuosikerran tilaushinta on vain \$1.75 ja puoli
vuotta \$1.00. Kukapa vaihtaisi Toverittaren vuosikerran tuo-
hon mitättömän pienen rahassumman muut, paitsi lehteä kus-
tantava liike. Kerran uhrattuna tuo pieni summa, Toveritar on
tilaajansa lohduttamassa, virkistämässä ja rohkaisemassa ko-
konaisen vuoden.

Toveritar on hankkinut itselleen suuren ja kykenevän avus-
tajajoukon yli laajan Amerikan. Sillä on paikkakunta-utisten
kirjottajina kykeneviä henkilöitä kaikkialla ja sen kautta To-
verittaren lukijat ovat tilausuudessa vuoden varrella tekemään
samanlaisen hyväinnon Amerikan kaikille suunnille, kuin jos
olisi itse tehnyt tuon kiertomatkan tutustuakseen eri seutuihin.

"VAPAUTTA VARROTESSA"

Kaiken edelläsanoitun lisäksi on otettava huomioon vielä seu-
raava seikka. Silloin kuin tavallisia liikkeiden välisiä sitou-
muksia oletimme noudatettavan Toverittaren vuosikerran, uuden ja
uudistuksen mukana, jättäväksi H. M. kirjottaman runoteo-
ken "Vapautta Varrotessa". Epäilemättä olisi tilaajamäärä ko-
honnut entisesiäänkin niiden suunnitelmien mukaan, jos sitou-
mukset ja suunnitelmat olisivat esteittä annettu luistaa eteen-
päin. Kuitenkin, kun Toverittaren levittämisen aika tuli, ilmo-
tettiin meille ikäänkuin ei olisi ollut mitään sopimuksia, ettei
Toveritarolle luovutetakaan niitä oikeuksia, mitkä sille kuu-
luivat, ja niin ollen jäi tuota hankittua runoteosta varastoon.

Liikkeemme johdokunta oli edeltäpäin päättänyt, ettei "Va-
pautta Varrotessa" myydä ollenkaan, vaan se jätetään lahjana
tilaajille. Pysyen kiinni tehdyssä päätöksessä, tarjona liikkeem-
me nyt tuon teoksen lahjana jokaisen puolenvuoden uuden ja
uudistustilauksen mukana. Kirjaa on vielä joku määrä jällellä,
ja niin kauan noudatamme lupaustamme kun kirjaa riittää.

Luottaen siihen että Toverittaren lukijat käsittävät tämän ja
toimivat *itse asiamiehinään* ja että se ilman vaikeuksia käy luu-
tuun, liitämme alle tilauslipun. Leikatkaa allaoleva tilauslippu
irti ja säilyttäkää siksi kunnes sitä tarvitsette. Täytettyä lip-
pune, lähettäkää se konttorimme maksuosotuksen kanssa ja
me lähettämme teille Toveritarta ja kirjan "Vapautta Varro-
tessa".

Tämä on meillä ainoa jällellä oleva mahdollinen menettely-
tapa, jolla voimme estää Toverittaren tilaajamäärän las-
kemisen.—Toverillisesti: *Levitysosasto, Box 99, Astoria, Ore.*

TOVERITTAREN TILAUSLIPPU.

Lähettäkää tulemaan Toveritar.....vuodeksi, josta mukana\$.....
seuraa maksuna. Pankaa lehti tulemaan osotteella:

Tilaajan nimi

Osote
Lupauksenne mukaan on teidän lähetettävä runokirja "Vapautta Varrotessa".
TOVERITAR, Box 99, Astoria, Oregon.